

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

01 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Efrim Alexei XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.11.2020 – 15.02.2021;

Instanța de apel: 10.03.2021 – 01.12.2021;

Instanța de recurs: 28.03.2022– 01.11.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 februarie 2021 *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Efrim Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 ani.

- art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 ani.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal pentru cumul parțial de pedepse, i s-a stabilit inculpatului o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui inculpatului în beneficiul statului cu titlu

de cheltuieli judiciare suma de 1 680 lei pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Efrim Alexei pe 11 februarie 2020, în intervalul orei 09:30 – 10:00, aflându-se în regiunea Gării Feroviare din mun. Chișinău, a înstrăinat către Saveliev Alexandr masă vegetală care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 11 martie 2020, reprezintă substanță stupefiantă „marijuană” în cantitate de 61,82 de grame.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de marijuană care este în limitele 2,00 - 500 g, constituie proporții mari.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții mari.

2.1. Tot el, a săvârșit acțiuni prejudiciabile în următoarele circumstanțe: La 11.02.2020, în intervalul de timp de la ora 18:20 min până la 18:59 min, în rezultatul percheziției la domiciliul lui Efrim Alexei din loc. XXXXX din raionul XXXXX, acesta a predat reprezentantului organului de urmărire penală al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, masă vegetală care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 11 martie 2020, reprezintă substanță stupefiantă „marijuană” în cantitate de 560,25 grame, pe care Efrim Alexei o păstra fără scop de înstrăinare.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de marijuană care depășește 500 g constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal - Circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, prin păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

3. **Procurorul** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.217¹ alin.(3) lit. f), 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei - în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

Potrivit art.90¹ alin.(1) Cod penal, să-i fie suspendată parțial pedeapsa, prima perioadă de 2 ani 6 luni din pedeapsă urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 6 luni a suspenda condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, iar în rest - sentința să fie menținută.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului Efrim Alexei, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise și de efectul pedepsei asupra inculpatului.

În acest sens, fiind analizate prevederile art.217 alin.(4) lit. d) Cod penal, care stabilește pedeapsa sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani și la art.217¹ alin.(3) Cod penal, care stabilește pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, a considerat că pedeapsa stabilită de prima instanță, pentru concursul de infracțiuni comise de către Efrim Alexei, este una prea blândă.

Cu trimitere la prevederile art.art.7 alin.(1), 61 și 75 Cod penal, procurorul a indicat că, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Efrim Alexei, aduc la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea parțială a pedepsei în corespundere cu prevederile art. 90¹ Cod penal, din care motive, se apreciază că aplicarea unei asemenea pedepse va atinge scopul pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont în principal de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În sinteza celor menționate, procurorul a notat că, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată inculpatului Efrim Alexei, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate privind gestionarea sau circulația drogurilor, a etnobotanicelor sau a analogilor acestora, pe un termen de 5 ani, suspendată conform art.90 Cod penal pe un termen de probă de 4 ani, nu va atinge scopul urmărit al legii penale și este una prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința în partea executării pedepsei cu închisoare și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță după cum urmează:

În temeiul art.90¹ alin.(1) Cod penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei aplicate lui Efrim Alexei, urmând ca acesta să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 închisoare s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, fiind apreciate probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța a conchis că învinuirea adusă inculpatului Efrim Alexei este întemeiată. Acțiunile lui Efrim Alexei just au fost încadrate în dispozițiile art.art.217¹ alin.(3) lit. f) și 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a notat că, vinovăția inculpatului nu este contestată de procuror, reținând că legalitatea și temeinicia sentinței este contestată cu apel, doar în latura ce privește individualizarea pedepsei penale.

În această succesiune de idei, referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, a indicat că, la stabilirea pedepsei se va lua în calcul amploarea și pericolul pentru sănătatea publică și conviețuirea sociale, pe care îl generează păstrarea, înstrăinarea și consumul de droguri. Asemenea fapte în mod cert afectează relațiile din societate menite să protejeze dreptul la sănătate al fiecărei persoane, inclusiv la un mediu de conviețuire agreabil.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

La acest segment, instanța de apel cu aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, a accentuat că ținând cont de vârsta inculpatului a găsit rezonabil de a-i acorda lui Efrim Alexei o șansă de a păși pe calea corectării și reeducării fără a executa pe deplin pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, motiv din care a dispus suspendarea parțială a acesteia.

În lumina celor expuse, instanța de apel a considerat în speță că, corectarea și reeducarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor imputate, este posibilă doar prin aplicarea în baza acestei norme a unei pedepse:

În temeiul art.90¹ alin.(1) și (2) Cod penal cu suspendarea parțială a executării pedepsei definitive în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, urmând ca prima parte a pedepsei cu închisoarea de 2 ani să fie executată în penitenciar de tip semiînchis. Executarea celeilalte părți din pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Efrim Alexei pe un termen de 2 ani s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată.

Pe cale de consecință, instanța de apel a subliniat că, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Efrim Alexei, pedeapsa stabilită acestuia este individualizată și aplicată în acord cu prevederile legale, ceia ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Inculpatul în temeiul art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor invocă că, își exprimă dezacordul cu decizia în partea modului de executare a pedepsei ceia ce a dus la încălcarea normelor legale.

Sub acest aspect, recurentul enunță că, în motivarea soluției de aplicabilitate a prevederilor art.90¹ Cod penal, instanța de apel admite în exclusivitate poziția procurorului și admite soluția vizată, fără a dispune o motivare întemeiată și legală în dependență de circumstanțele cazului, enumerând criterii de ordin general, fapt ce contravine normelor de individualizarea pedepsei.

La acest capitol inerent, inculpatul consideră că, este inadmisibil aplicarea unei pedepse fără o analiză corespunzătoare a tuturor criteriilor de individualizare a pedepsei, ori statutul lui de pensionar, lipsa antecedentelor penale, starea familiară și

consecințele ce vor urma după punerea în executare a pedepsei, vor exceda limitele unei pedepse echitabile.

În vara anului 2021 a atins vârsta de pensionare, fapt confirmat prin legitimația nr. 111742, anexată la materialele cauzei, la moment suferă de oostertroză deformată primară forma generalizată, gonartroză st Rg. III. IFAII, acută cronică, artrita acută a articulației genunchiului stâng. UTA gr. III. Cardiopatie hipertensivă cu afectarea relaxării vs. extrasistole ventriculare și supra ventriculare solitare. 1C II NYHA, obezitate gr. II, fapt probat conform actului de trimitere-extras din 28.12.2021, eliberat de către CS XXXXX și Extras din fișa medicală a bolnavului ambulator, eliberat de către IMPS „Institutul de Cardiologie”.

La fel, starea de sănătate a soției este precară, aceasta se află la evidența cu diagnoza Hepatită Cronică virală HCV cu semne de hipertensive parțială, norme diagnostice ce sunt enumerate conform Concluziei medicale, eliberate de către IMPS CS Cornești, la data de 18 ianuarie 2022 cu nr. 55.

Prin urmare - pedeapsa ce i-a fost aplicată de instanța de apel, este una prea severă și nu va asigura realizarea scopului procesului penal de protejare a societății și persoanei, or stabilirea unei pedepse cu închisoare poate duce la înrăutățirea stării de sănătate, reieșind din vârsta înaintată, chiar până la un sfârșit letal.

5.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, menționând că acestea urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit evidențiază că, autorul acestuia invocă drept temei de casare prevederile art.427 Cod de procedură penală, fără a indica concret un temei din cele 16 prevăzute pentru declararea recursului, însă din textul acestuia se deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din sumarul recursului rezultă că, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor

inculpatului, însă critică decizia instanței de apel prin care a fost exclusă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, astfel considerând-o neîntemeiată, sub aspectul modului de executare.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța apel la examinarea apelului în partea stabilirii modului de executare a pedepsei, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În această consecvență, Colegiul penal lărgit a stabilit că, potrivit deciziei recurate, instanța de apel a considerat oportun de a dispune executarea pedepsei potrivit art.90¹ alin.(1) Cod penal, suspendându-i parțial executarea pedepsei aplicate lui Efrim Alexei, urmând ca acesta să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 închisoare săi suspende condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit consideră că soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal, care stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin.(3) din același articol de desprinde că, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă faptul că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii în baza căreia persoana a fost condamnată. În același rând, instanța este în drept de a aplica și prevederile părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

În acord cu dispoziția art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor

lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale privind modul de executare a pedepsei.

Totodată, din conținutul părții descriptive a sentinței, Colegiul penal lărgit atestă că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite. La circumstanțele cauzei, ca atenuante conform art.76 Cod penal în privința inculpatului Efrim Alexei au fost stabilite - căința sinceră de cele comise, precum și afectarea acestuia pentru infracțiunea săvârșită, greutatea poverii pedepsei din cauza vârstei înaintate și stării sănătății care este precară confirmate prin acte confirmative anexate la dosar (f.d.11-13 vol. II), iar circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal în privința inculpatului nu au fost reținute în prezenta speță.

La fel, Colegiul penal lărgit menționează că, a fost examinată cauza penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut integral vinovăția și la emiterea sentinței prima instanță a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că, în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea respectivă, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Având ca reper conglomeratul împrejurărilor menționate, Colegiul penal lărgit consideră că, prima instanță întemeiat a concluzionat că este rațional de a stabili lui Efrim Alexei o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit relevă că, prima instanță a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont și de conduita acestuia înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul judecății. În acest mod, în viziunea instanței de recurs, prima instanță corect a apreciat că, scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia.

Alte circumstanțe care ar demonstra că, nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa numită de către prima instanță și nu poate fi corectat prin aplicarea art.90 alin.(1) Cod penal, de către instanța de recurs nu au fost stabilite.

În temeiul celor enunțate, instanța de recurs conchide că, prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul quantumului cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel greșit a admis apelul procurorului și prin pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului la pedeapsă cu închisoare, cu executare reală a acesteia, a comis o eroare de drept prevăzută de art.427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, adică pedeapsa stabilită a fost individualizată contrar prevederilor legale și în lipsa a careva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit concluzionează că, temeiurile la care se referă recurentul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței adoptate de către prima instanță, în privința lui Efrim Alexei.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de inculpat, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în partea excluderii aplicării art.90 Cod penal, în cauza penală în privința lui *Efrim Alexei XXXXX*, menține în această parte sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 februarie 2021.

Efrim Alexei XXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei, se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

**Dosarul nr. Ira-487/22
I-20138174-01-Ira-28032022**

01 noiembrie 2022

mun. Chișinău

**O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Toma Nadejda**

Conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală în cauza penală
privindu-l pe Efrim Alexei

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2022, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpat, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în partea excluderii aplicării art.90 Cod penal, în cauza penală în privința lui Efrim Alexei, menținută în această parte sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 februarie 2021. S-a dispus ca Efrim Alexei să fie eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești. În rest, celelalte dispoziții ale deciziei, au fost menținute.

2. Am semnat decizia, conform prevederilor art.339 alin.(7) Cod procedură penală, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că, recursul ordinar declarat de către inculpatul Efrim Alexei urma a fi respins ca inadmisibil cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021.

3. Având în vedere materialele cauzei, considerăm corectă soluția instanței de apel, prin care a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința parțial în partea executării pedepsei cu închisoarea și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, și anume: În temeiul art.90¹ alin.(1) Cod penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei definitive în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, aplicate lui Efrim Alexei, urmând ca acesta să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 închisoare s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 an. În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

4. Or, analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat, privind nemotivarea deciziei în partea pedepsei aplicate de către instanța de apel, în privința inculpatului Efrim Alexei, considerăm că motivele reflectate în recurs și opinia

subiectivă a recurentului asupra pedepsei stabilite inculpatului nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel admitând apelul procurorului Grecu Dumitru, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc.

Așadar, din materialele cauzei se atestă faptul, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și art. 217 alin. (4) lit. b), în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Totodată, menționăm că infracțiunile de care a fost recunoscut vinovat inculpatul, se clasifică ca grave, care se atribuie la capitolul infracțiuni contra sănătății publice și convețuirii sociale, astfel instanțele de judecată trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave.

Din conținutul părții descriptive a deciziei, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Studiind minuțios lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanței de apel, considerăm, că instanța ierarhic inferioară, la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei și corect a stabilit pedeapsa, care este în limitele legii, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, de gradul și pericolul social al infracțiunilor comise cu intenție, temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, la caz lipsesc, or instanța de apel și-a motivat soluția în acest sens.

Argumentele recurentului privind vârsta înaintată și starea sănătății acestuia au fost luate în considerație de instanța de apel la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal (pct. 14.5-14.9 din decizie), iar alegerile inculpatului nu sînt în măsură să răstoarne soluția.

Considerăm că recursul declarat de inculpatul Efrim Alexei nu este motivat, iar argumentele invocate nu sunt în măsură să răstoarne soluția adoptată și nu constituie temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, menționăm că aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului de către prima instanță nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei prima instanță și instanța de recurs ordinar urmau să țină cont atât de

scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului Efrim Alexei, de amploarea și pericolul pentru sănătatea publică și conviețuirea socială, pe care îl generează păstrarea, înstrăinarea și consumul de droguri, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, care și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, considerăm că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel că, careva încălcări pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar la caz nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, iar argumentele inculpatului în ce privește aplicarea pedepsei incorecte sunt neîntemeiate, fără a fi indicate erori de drept concrete, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția adoptată.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe Efrim Alexei, cu menținerea deciziei instanței de apel, ca fiind legală și întemeiată.

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda